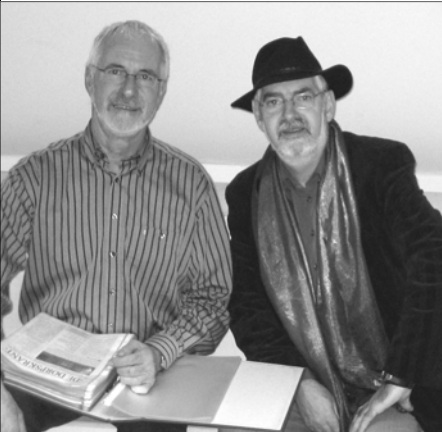

Achter de schermen bij De Dorpskrant

Van onze verslaggevers: Sacha Schuurmans, Danny Angenendt en Mariëlle Bovée.

Lang geleden gingen Willem Cranen en Theo Visser wandelen in de natuur. Ze bespraken problemen in St. Agatha. Ze wilden laten weten aan iedereen wat er in het dorp gebeurde. De eerste Dorpskrant was gewoon voor de lol. Toen de eerste Dorpskrant uit was kregen ze veel leuke reacties, daardoor kregen ze veel vertrouwen. De eerste Dorpskrant werd uitgebracht in juni 1994. Ze vinden de Dorpskrant maken heel leuk, ze vinden het vooral leuk om op zoek te gaan naar nieuwe nieuwtjes. Roy van den Broek en zijn vader bezorgen al 14 jaar de Dorpskrant. Ze maken de Dorpskrant altijd samen. De interviews doen ze ook altijd samen. Ze maken nooit reclame. Ze schrijven altijd over St. Agatha en nooit over een ander dorp of

stad. Soms vinden ze het moeilijk om iets te vinden voor de Dorpskrant, maar sommige mensen sturen ook stukjes op.

Theo en Willem hebben 141 Dorpskranten gemaakt, in totaal zijn ooit 17625 kranten gedrukt. Theo en Willem vonden het niet moeilijk om de eerste Dorpskrant te maken, maar het was wel hééééééél leuk. Het is wisselend hoelang het duurt om een Dorpskrant te maken, maar een ding is zeker, het kost heel veel tijd. Na de eerste Dorpskrant wordt de dorpskrant maken steeds leuker! Want als de mensen het leuk vinden dan gaan we gewoon

door, maar als ze het niet meer leuk vinden dan stoppen ze meteen! Je moet goed luisteren en je oren goed open houden voor informatie en als er geen informatie is dan zoeken ze iets aparts, bijvoorbeeld een aparte hobby of de geschiedenis van Sint Agatha! En je mag niks verzinnen, dus niet uit je duim zuigen. Ze verdienen er geen geld mee, want het is gewoon een leuke hobby.

Ze zijn al heel lang bevriend met elkaar. Ze zijn al heel lang burens en doen veel samen, zoals op vakantie gaan of naar de camping en dat soort dingen. Ze zijn samen op het idee gekomen om de dorpskrant te maken, dus maken ze het ook samen. Als ze niet aan de dorpskrant hoeven te werken dan doen ze leuke dingen zoals tuinieren en huishouden en dat soort dingen. Ze zijn eigenlijk altijd op jacht naar nieuws in het dorp. Dan verwerken ze het en ze werken het uit op de computer dan nog even goed nakijken op spelfouten.

En dan ermee naar de drukker. Ondertussen drinken ze een kopje koffie. Als die leeg is, krijgen ze 250 dorpskranten mee en die brengen ze naar familie Van den Broek. Die brengen ze in de bus met de Cuijkse krant. En we wachten op het 15 jarige bestaan en dat ze nog lang door mogen gaan.

Het interview, Mariëlle, Sacha en Danny

Hij gebruikt de spullen van Leo van Schaijk zelf ook

Van onze verslaggevers: Koen Swertz, Edward Lobert en Sake Wijers.

Leo van Schaijk is 52 jaar.

Het bedrijf is ontstaan als smid, dat was zijn grootvader. En toen wilden ze steeds meer dingen gaan maken en nu is het dus zo groot geworden. Hij is getrouwd en heeft een zoon en die werkt bij de Mcc in Den Haag. Voor dit vak moet je wel een goede school hebben

gedaan. Je moet ook een school voor elektriciteit gedaan hebben. Bij Leo van Schaijk werken 155 mensen. En een wasmachine kost ongeveer 200 tot en met 2500 euro. Er komen veel mensen in de winter om verwarming en kachels te kopen voor de kou. In de zomer komen er ook veel mensen en dan vooral voor fietsen en radio's. De mensen die bij Leo van Schaijk werken dragen bedrijfskleding. Hij doet dit werk al 20 jaar lang, maar het bedrijf bestaat al 40 jaar lang. Als je alle filialen bij elkaar optelt hebben ze er 12 en er komen dit jaar nog 2 filialen

Kersen, kersen, allemaal kersen!

van onze verslaggevers: Bart Willems en Willem Hermans

Wij hielden een interview met Noud de kersenboer: Noud is 48 jaar en is kersenboer. Hij vindt het beroep leuk, omdat je het moet onderhouden en het planten vindt hij ook leuk.

Hij heeft 18000 bomen en als je die allemaal bij moet houden...

poe poe, dat zal veel werk zijn. En in juli begint het echte werk: het afhalen van de kersen. Dat doen ze met een machine en dan

gaan ze naar de winkel. Naar de Albert Hein of de Jan Linders of de C1000 of Aldi en dan maar lekker smullen van de kersen. Noud is

een goede kersenboer geworden door goed te slapen en goed tegen stress kunnen, want als het hard gaat waaïen en de kersen eraf vallen dan kun je ze niet meer eten. En het kersenbedrijf is geopend in 1994. Hij is geen gewone boer geworden om dat hij graag met kersen wilde werken.

bij. De dingen die worden gemaakt (wasmachines) worden eerst op een lopende band gezet en op die lopende band wordt de wasmachine gemaakt. Hij is de meneer die alles op gang zet, en die meneer die zit een plaats onder de baas. En die meneer is geen familie lid van Leo van Schaijk, maar hij werkt

er wel. En hij werkt 5 dagen in de week. Van de 12 bedrijven die ze hebben is Leo van Schaijk in Cuijk het grootste filiaal. Hij gebruikt de spullen van Leo van Schaijk zelf ook.

De bedrijfsleider

Ze hebben alle spullen ook in voorraad staan. Ze hebben ook een eigen monteur, want als het kapot gaat, maken ze het zelf weer. Ze hebben geen bewakers maar wel camera's.

Schilder je rot!

Van onze verslaggevers: Floor Daanen
Lotte Sliedregt en Demi Leconte.

Wij hebben Anja Jacobs geïnterviewd. Anja doet een speciale hobby, en dat is: aquarelschilderen.

Aquarelschilderen is een speciale manier van schilderen met waterverf. De moeder van Anja kon heel goed schilderen en tekenen. Ze heeft het een beetje van haar moeder.

Ze vindt het heel leuk om met kleuren en kwasten te werken. Als ze iets moois ziet, zet ze het meestal op papier. Of natuurlijk als ze inspiratie heeft. Ze wil wel één van haar schilderijen beroemd laten worden (als het haar gevraagd word).

Anja heeft één schilderij afgegeven aan Joost Daanen, dat is een vriend van de dochter van Anja.

En ze bewaart al haar andere schilderijen op een grote muur in haar atelier. Soms haalt Anja de tekeningen die ze op het doek maakt van internet, maar meestal heeft ze inspiratie.

Ze zit ook op een cursus waar ze leert

om goed met speciale technieken te werken.

Voor ze gaat schilderen maakt ze eerst een schets in een schetsboek.

Dan gaat ze pas beginnen met schilderen. Want als ze niet in het schetsboek begint, heeft ze minder toezicht op de tekening wat ze gaat maken. Ze doet het allemaal in haar vrije tijd want het is een hobby voor haar. Ze vindt het ook heel leuk om te doen. Ze heeft heel veel kwasten, grote, kleine, dikke, dunne enz. Ze heeft een hele mooie kwast, die is van eekhoornhaar gemaakt. Dat zijn dan ook hele goeie kwasten.

Als iemand een schilderij zou willen kopen, zou ze het wel verkopen. Sommige schilderijen vindt ze heel mooi. Maar ze heeft ook wel schilderijen die ze iets minder mooi vindt. Ze heeft ook een paar favoriete schilderijen en dat zijn de schilderijen van haar kinderen, haar man en haarzelf. Ze heeft ook haar eigen huisdieren nageschilderd. Een dochter van Anja houdt ook van schilderen, dat is Ilse. De andere dochter Julia houdt een beetje van schilderen. Anja weet niet of ze het later ook willen doen.

Ze maakt nog geen schilderijen voor mensen, maar ze wil misschien wel een eigen website beginnen voor mensen die haar schilderijen willen kopen. Maar dan zet ze niet haar schilderijen die ze van haar familie geschilderd heeft erop.

Bij het werken in projecten is er nauwelijks sprake van steeds dezelfde leersituaties. Er is (veel) ruimte voor zelfstandigheid en de ontdekkingsdrang van kinderen. Ze hebben een (grote) actieve inbreng. Ze zijn bezig met het oplossen van praktische problemen met betrekking tot de omringende wereld. Vaak zijn het problemen die de kinderen zelf stellen. Zinvol leren vindt namelijk plaats wanneer een kind het onderwerp ziet als van belang voor zijn eigen doelstellingen.

Het werken in projecten dient echter nog meer doelen dan alleen met betrekking tot wereldoriëntatie. Ook hier zorgt de projectvorm voor een zinvol leren. Spreken en schrijven zijn functioneel, zijn nodig om het onderwerp te verkennen. Een brief schrijven aan een niet-bestaand persoon als meneer Pietersen, omdat die volgens het taalboek ziek is, komt op de Lindekring dan ook nauwelijks voor. Om een onderwerp te verkennen met een hele groep zul je moeten overleggen. Door

Het leven op de boerderij

Van onze verslaggevers: Demi & Marcha

Meneer Bovee is opgegroeid op de boerderij van zijn vader en hij wil daar graag mee doorgaan.

Mevrouw Bovee vindt het ook heel leuk om op een boerderij te werken.

En dat is maar goed ook, want anders gaat het niet alleen. En de zoon vindt het ook wel leuk en wie weet gaat hij er wel mee door? Ze vinden het leukste aan de boerderij dat ze zelf mogen bepalen en plannen wanneer ze gaan werken en hoe laat.

Ze hebben 70 melkkoeien en 70 vrouwelijk vee. Dat houdt in dat deze worden vervangen door een koe als ze met 1 jaar en 2 maanden worden geïnsemineerd. Het jongvee gaat in het voorjaar naar buiten en de melkkoeien staan in de zomer buiten. De koeien krijgen als eten voordroog, dat is gedroogd gras.

De koeien krijgen ook nog maïs, brokjes, aardappelvezels, mineralen en vitamines en nog een beetje extra zout. De koeien worden geschoren als

ze op stal staan en ze hebben een borstel in de stal hangen en daar moeten ze het mee doen. Ze worden met de melkmachine gemolken en dat duurt 1 uur en 30 minuten en dat zijn ze twee keer per dag kwijt aan het melken van de koeien. Ze hebben een paard en dat is van Mevrouw Bovee. En paard rijden is haar grootste hobby en de zoon rijdt ook paard op een manege.

overlegsituaties worden de sociale vaardigheden van kinderen op een natuurlijke manier geoefend.

Met thematisch onderwijs willen we ook bereiken dat kinderen leren vanuit concrete ervaringen uit de realiteit. We stappen uit de school (excursies) of halen de wereld de school in (bijvoorbeeld gastsprekers).

Bij het werken aan deze dorpskrant hebben de kinderen dan ook zeer gemotiveerd gewerkt. Het was vanzelfsprekend dat ze vanalles leerden over telefoneren, schrijven, interviewen, informatie ordenen, spelfouten verbeteren en ga zo maar door. Ze deden dit niet 'zomaar', want het was echt functioneel en betekenisvol voor de kinderen. Het resultaat van hun harde werken houdt u nu namelijk daadwerkelijk in uw handen! Veel leesplezier!

Leon Houtvast

Groepsleerkracht bovenbouw

De wereld in

De mate waarin we in deze tijd met informatie kunnen omgaan bepaalt voor een groot deel onze sociaal-economische en sociaal-culturele voorsprong of achterstand. Het gaat, met andere woorden, niet meer alléén om kennis, maar om het 'leren leren'. Als je in 1908 zes of zeven jaar lagere school had gevolgd, beheerste je een zeker percentage van alle aanwezige kennis. Neem eens aan: 1% of 2%. Wie in 2008 1% of 2% van alle kennis wil bezitten, moet waarschijnlijk veel meer dan 500 jaar naar een basisschool. En dat is zelfs op een leuke school wel erg lang.....

Het onderwijs moet tegenwoordig dus vanzelfsprekend anders ingericht worden. Op de Lindekring werken we, net als alle Jenaplanscholen, thematisch. Dit sluit aan bij de beleving van het jonge kind, dat de omringende wereld nog als een groot geheel ziet. Het past ook bij het ouder wordende kind, dat onderscheiden kan en verbanden leert zien.